

ת"ד (עכו) 5654-01-20 - מדינת ישראל נ' תגריד אבו סטילה

ת"ד (עכו) 5654-01-20 - מדינת ישראל נ' תגריד אבו סטילהשלום עכו

ת"ד (עכו) 5654-01-20

מדינת ישראל

נגד

תגריד אבו סטילה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[21.04.2025]

כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

נאשמת באמצעות עו"ד תומר גונן

גזר דין

1. הנאשמת שלפני הורשעה על בסיס הודאתה בעבירות של נהיגה בקלות ראש וברשלנות שגרמה לחבלות של ממש, פניית פרסה אסורה, נהיגה נגד כיוון התנועה וחובתו של עובר דרך להתנהג באופן שאינו מסכן חיים.
 2. כעולה מכתב האישום ביום 24.3.19 סמוך לשעה 10:19 נהגה הנאשמת ברכב "טויוטה" בכביש 79 מערב למזרח, דרך דו כיוונית, שני נתיבי נסיעה לכל כיוון המופרדים באי תנועה בנוי. אותה עת נהג איתן דויטש ברכב "קיה" בכיוון נסיעת הנאשמת, ואמו, רוזיקה דויטש, ישבה לצדו.
 3. הנאשמת נהגה בקלות ראש וברשלנות ובסמוך לק"מ 6 בכביש ביצעה פניית פרסה מהנתיב הימני לשמאלי, נהגה נגד כיוון התנועה במשך כ-12 שניות ופגעה עם חזית רכבה ברכב ה"קיה". בעת התאונה הייתה הראות טובה והכביש תקין ויבש. כתוצאה מהתאונה נגרמו חבלות של ממש לשני המעורבים, לאם הנהג המעורב חבלת ראש, חבלה בארובת העין, שברים בצלעות, בעמוד השדרה באגן ובקרסול ולנהג המעורב שבר בצלע ובקרסול, כמפורט בכתב האישום. לנאשמת נגרמו קרעים במעי הדק ובכיס המרה ושברים רבים בגופה.
 3. התיק היה קבוע בתחילה לשמיעת ראיות והחלה להישמע פרשת התביעה. במסגרת זו נשמעו עדי התביעה נהג הרכב המעורב, איתן דויטש, הבוחן גיא פייביש והעד סוהיל אבו רומי והוגשו מוצגים ת/1-11. כן הוגש תיעוד שרשרת העברה ודיסק של השוטר שי זגדון וסומן ת/1.
 4. בדיון ביום 21.7.24 חזרה בה הנאשמת מכפירתה והודתה במיוחס לה בכתב האישום.
 5. לבקשת הסגור הופנתה הנאשמת לתסקיר מבחן.
- מתסקיר המבחן מיום 30.1.25 עלה כי הנאשמת בת 55, רווקה המתגוררת בעכו, בוגרת מדעי המדינה ומשפטים ומאז האירוע אינה עובדת. טרם התאונה עבדה כ-24 שנה במשטרת ישראל בתפקידים מגוונים בהם חוקרת וראש משרד אלמ"ב ועבירות מין. בעבר עבדה בשמורות טבע ובמשרד הפנים. נוכח גיוסה למשטרה משפחתה ניתקה עמה קשר ועם השנים חודש הקשר אך נותר מרוחק והדבר הקשה עליה וההערכה שמקשה עליה גם כיום.

לדבריה, כשלוש שנים לאחר התאונה נקבעה לה דרגת נכות של 100% לצמיתות. לאחר התאונה אושפזה בבית חולים רמב"ם ובחודש מאי 2019 עברה לשיקום בבית לוינשטיין עד לחודש יולי 2019 (הוצגו סיכומי אישפוז). ציינה כי סובלת מהשלכות בריאותיות רבות בהן צלעות שנפגעו, כאבים, קשיי נשימה ועוד. עתידה לעבור מספר ניתוחים נוספים ונוטלת משככי כאבים. ציינה כי לגבי חלק מהפגיעות לא ידוע בשלב זה האם הן הפיכות אם לאו. חווה בעיות זיכרון, קושי להירדם וקשיי שינה. לדבריה לאחר התאונה פנתה מיוזמתה לקבלת סיוע וטופלה במשך כשנתיים אצל פסיכולוגית. בהתייחסה לאירוע מתארת כי העבירות עצרו את מהלך חייה התקיין. לדבריה, ביצעה פניית פרסה במקום אסור ללא שידעה על כך ומכירה בקשר שבין התנהגותה לתוצאות התאונה. צוין כי ניכר שהנאשמת בוחנת באופן ביקורתי את התנהגותה באירוע, מצרה על מעשיה, מביעה חרטה על הפגיעה שגרמה לנפגעי העבירה ומגלה כלפיהם אמפתיה. לצד זאת מתארת שחווה פגיעות חמורות בעצמה עמם מתמודדת עד היום. צוין כי הנאשמת מגלה מוטיבציה לשילובה בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן.

כגורמי סיכון נמנו קושי לייצר יחסי קרבה ומערכות יחסים יציבות ואמון האישי שלה במערכות וברשויות שנפגעו. כגורמי סיכוי לשיקום נשקלו בין היתר יציבות במסגרת, יכולתה להתנהל באופן עצמאי על אף קשיים רפואיים, הסתגלותה למצבה הרפואי, קיומם של ערכים נורמטיביים, יכולת איפוק והפעלת שיקול דעת, אמפתיה לאחר, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ויכולתה להתייחס באופן ביקורתי לעבירות ולהשלכותיהן.

בהינתן האמור המליצה קצינת המבחן על ענישה שיקומית שתכלול צו מבחן לשנה במסגרתו יפעל שירות המבחן לשלבה בקבוצה טיפולית. להערכת קצינת המבחן באפשרות הליך טיפולי להפחית הסיכון להישנות עבירות דומות. כן הומלץ על הטלת תשלום פיצוי לנפגעי העבירה.

6. הערך החברתי שנפגע בתאונה שגרמה לחבלות של ממש הוא קדושת החיים ושמירה על שלמות הגוף ועל הביטחון האישי של כל אדם (ראו רע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל).

ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל עמד בית המשפט על חשיבותה של ענישה הולמת ומרתיעה בתאונות דרכים הכוללות חבלות ופציעות.

7. המאשימה עותרת למתחם ענישה שנע ממאסר קצר שיכול ויהא בעבודות שירות ועד שנת מאסר ופסילה שבין שנה ל-3 שנים, לצד ענישה נלווית. במקרה זה עותרת המאשימה להשית על הנאשמת מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, 18 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה משמעותי, פסילה מותנית, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה. לשיטת המאשימה, הנאשמת אמנם מגלה מוטיבציה לשיקום אולם לא הוצגה אינדיקציה לשיקום ומכאן שלא הוכח קיומו של סיכוי ממשי להשתקם המצדיק סטייה ממתחם הענישה. המאשימה מדגישה את החבלות הקשות שנגרמו בתאונה לנפגעים המעורבים ומציינת כי בעקבות התאונה השתנו חייה של אם הנהג המעורב מקצה לקצה והיא נתמכת במטפלת צמודה. נטען כי גם אם עברה של הנאשמת אינו מכביד הוא כולל עבירות של נהיגה באור אדום וקיפוח זכות השימוש בדרך הדומות במהותן לעבירות בתיק זה.

הסנגור ציין מנגד כי אם בית המשפט סבור שיש להשית פסילה אזי יש לאזנה עם החבלה הקשה שנגרמה לנאשמת ולקוצבה בזמן קצר או לאפשר לנאשמת לנהוג בחלק מהתקופה לצורכי שיקום. הסנגור ציין כי הנאשמת עברה 8 ניתוחים ולפניה סדרת ניתוחים נוספת ורכבה נחוץ לה לשם כך. צוין כי כתוצאה מהתאונה הפכה הנאשמת מאשה פעילה שתרמה למדינה כשוטרת לשבר כלי וחייה נהרסו. כן נטען כי כתוצאה מהתאונה חלום חייה להיות אם קרס.

8. עיון בפסיקה בתאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש מעלה כי מנעד הענישה רחב ובקביעת העונש התחשב בית המשפט ברף הרשלנות, בחומרת החבלות ובעבר התעבורתי של הנאשמים. הענישה נעה מפסילת מינימום הקבועה בחוק של 3 חודשים, במקרה בו הרשלנות נמוכה והחבלות קלות, ועד מאסר בן מספר חודשים, לרוב בעבודות שירות, ופסילה בת מספר שנים, כשרף הרשלנות גבוה והחבלות קשות.
- במקרים בהם הנאשם נחבל חבלה של ממש בתאונה נטה בית המשפט להקל עמו בגזר הדין בהתחשב בכך שהנאשם נשא בעונשו עם חבלתו. נשקלו חומרת הפגיעה, קיומם של נפגעים נוספים וחומרת חבלתם.
9. ברע"פ 9090/18 עוביידה עודה נ' מדינת ישראל (03.01.2019) בעבירות של סטייה מנתיב נסיעה, אי האטה בעקומה ונהיגה רשלנית שגרמה לחבלה של ממש, כתוצאה מהתאונה נחבלו המבקש ונהגת הרכב האחר ואחד מהנוסעים נחבל חבלות של ממש, נגזרו 8 חודשי פסילה, מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס.
10. בעפ"ת (מחוזי חיפה) 41868-02-13 יהונתן אקלר נ' מדינת ישראל (24.07.2013) בסטייה מנתיב נסיעה ונהיגה רשלנית שגרמה לחבלה של ממש, המערער נהג ברכב משא והתנגש ברכב פרטי שפגע ברכב שלישי וכתוצאה מהתאונה נחבלו המערער ונהגת הרכב השני ונהג הרכב השלישי נחבל חבלות של ממש שהצריכו התערבות כירורגית, בערעור בוטל המאסר והפסילה בת 48 חודשים הועמדה על 18 חודשים כשליטר רכיבי גזר הדין התווספו צו מבחן לשנה וצו של"צ בן 100 שעות.
11. בת"ד (ב"ש) 8922-02-16 מדינת ישראל נ' איריס אהרון שניאור (19.11.17) בסטייה מנתיב נסיעה, נהיגה בקלות ראש וגרימת תאונה שגרמה לחבלות קשות לנהג המערור ולנאשמת, הנהג המערור עבר ניתוחים ונקבעה לו נכות בשעור של 27% ונזקק לכסא גלגלים, הנאשמת עברה ניתוחים ושיקום בבית לוינשטיין ונזקקת לקביים, רף הרשלנות בינוני, הנאשמת בת 46, לחובתה 3 הרשעות ואיבדה את מקום עבודתה, הוטלו 20 חודשי פסילה לצד מאסר מותנה, פסילה מותנית והתחייבות.
12. בת"ד (נצרת) 10556-10-10 מדינת ישראל נ' נזימה גדליה, (07.09.11), בנהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב וגרימת חבלה של ממש לנאשמת (שברים בצלעות ובקרסול, אישפוז ארוך ונכות לצמיתות). הנאשמת בת 72 נפגעת יחידה בתאונה ולחובתה 4 הרשעות, נגזרו 3 חודשי פסילה בניכוי חודשיים פסילה מנהלית, פסילה מותנית וקנס.
13. בת"ד (ב"ש) 4985-11-17 מדינת ישראל נ' יצחק לוי (15.4.19) הנאשם נהג במשאית פגע במספר רכבים אשר עצרו נוכח תאונה אחרת וכתוצאה מכך נגרמו חבלות של ממש לנהגת המערבת והנאשם הפך לנכה בשעור של 100%. נקבע רף רשלנות נמוך עד בינוני והנאשם נהג זהיר, נוכח חומרת הפגיעות נגזרו חודש מאסר בעבודות שירות, 6 חודשי פסילה מסווגת כך שלא תחול על רכב מסוג B לזקוק הנאשם לצרכיו הרפואיים, לצד מאסר מותנה, פסילה מותנית והתחייבות.
- הפסיקה שהגישה המאשימה
14. עיינתי בפסיקה אליה הפנתה המאשימה. חלק מהמקרים חמורים מהמקרה שלפני נוכח החבלות שנגרמו ורף הרשלנות שהוא גבוה יותר ומכאן שאין בהם כדי להשליך על מקרה זה.

ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל (24.6.12) נהג אוטובוס שחצה צומת באור אדום ופגע ברכב בו נסעו אם ובתה הקטינה וגרם להן חבלות קשות וכתוצאה מהתאונה הבת סובלת מהליכה לא יציבה, מבעיות בדיבור וזקוקה להשגחה, בערעור נקבע כי 6 חודשי המאסר בעבודות שירות ירוצו מאחורי סורג ובריה והפסילה תוארך ל-40 חודשים. בית המשפט העליון הפחית המאסר לשלושה חודשים. ברע"פ 3764-05 ורד בן זוויה נ' מדינת ישראל (21.4.05) בנהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה וגרימת חבלה של ממש לקטין כבן 6 שחצה את מעבר החצייה עם אמו ונגרמו לו חבלות בלתי הפיכות בראשו וברגליו ואושפז בבית חולים שיקומי, הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופסילה לחמש שנים.

בעפ"ת 36094-10-11 רוקסנה שטרית נ' מדינת ישראל (23.01.12) פגעה המערערת ב-3 הולכות רגל וגרמה להן לפציעות חמורות, בהן, שברים בגפיים ובעמוד השדרה, דימום מוחי, אשפוז במחלקת טיפול נמרץ, ניתוחים מורכבים וכן שיקום ממושך. הנהגת הודתה מיד, ללא הרשעות קודמות משך 13 שנות נהיגה, אמא ל-2 ילדים שהייתה בהריון בעת מתן גזר הדין, התסקיר חיובי, ערכאת הערעור הפחיתה את הפסילה מחמש שנים ל-11 חודשים. נוסף לכך נדונה לנשיאת 400 שעות של"צ ול-10 חודשי מאסר מותנה.

בת"ד 6744-07-15 מדינת ישראל נ' ביבי (19.6.16) בתאונה נפגעה הולכת רגל בפגיעת ראש קשה, שבר בגולגולת וקרע בעור התוף, הנאשמת בת 19 בעת התאונה, נסיבות חייה מורכבות, נפגעה נפשית עקב התאונה, והתסקיר המליץ על של"צ, הושתו צו של"צ (עליו הסכימו הצדדים) בהיקף של 200 שעות, פסילה בת 9 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית, פסילה מותנית וקנס. הפסיקה שהגישה ההגנה -

15. עיינתי בפסיקה שהגישה ההגנה. בחלק מהמקרים החבלה שנגרמה לנאשמים הותירה בהם נכות קשה ועל כן גזר הדין הקל עמם. בעפ"ת 24645-03-13 מדינת ישראל נ' נדר (20.5.13), המשיב הוטס מונשם לבית החולים עם פגיעות ראש וחבלות חזה, נזקק לטיפול רפואי ולאשפוזים ממושכים והועבר לבית לוינשטיין לשיקום וזקוק לטיפול צמוד, בערעור על זיכוי התקבל הסדר שכלל 3 חודשי פסילה מותנית. בעפ"ת 22039-03-13 מדינת ישראל נ' אופיר אביטבול (8.7.13), דובר בצעיר, בן 17, שבעקבות התאונה הפך לנכה, בערעור התקבל הסדר שכלל פסילה מותנית בת חודשיים.

בת"ד 4742-02-21 מדינת ישראל נ' ח'יר (5.3.23), כתוצאה מהתאונה נקטעה חלקית כף רגלו של הנאשם, צעיר בן 24, ונקבעה לו נכות צמיתה של 92%, נוסע ברכב ב' נחבל אף הוא חבלות של ממש שאינן ברף הגבוה, ונקבעה רשלנות ברף הבינוני, גזר מותב זה פסילה של חודשיים בניכוי חודשיים פסילה מנהלית לצד פסילה מותנית, קנס והתחייבות.

בחלק מהמקרים אליהם הפנה הסנגור החבלה שנגרמה לנאשמים קלה מהמקרה שלפני ומכאן שאין בהם להשליך על מקרה זה. בת"ד 5502-12-13 מדינת ישראל נ' חוסאם פרח (5.10.14), נחבל הנאשם, נהג חדש בתאונה, חבלה של ממש מסוג שבר, הושתו פסילה ל-75 יום, פסילה מותנית וקנס.

בת"ד 1691-08-13 מדינת ישראל נ' ראמי פרג (15.5.14) נחבל הנאשם ונזקק לניתוח להוצאת זכוכיות ולאשפוז, עברו אינו מכביד, נגזרו פסילה בת 15 ימים, פסילה מותנית וקנס. בת"ד 989-03-24 מדינת ישראל נ' הייב (31.1.25) הנאשמת הנפגעת היחידה, נגרם לה שבר, הנאשמת עו"סית שמטפלת לפי חוק הנוער, זקוקה לרשיונה לעבודתה ועברה אינו מכביד, הוטלו פסילה מותנית של 3 חודשים וקנס. בת"ד 10943-05-18 מדינת ישראל נ' בשארה (15.7.20) - הנאשם נחבל בעצמו, נגרם לו שבר והחלים לחלוטין, עברו קל, השית מותב זה 4 חודשי פסילה בניכוי פסילה מנהלית, פסילה מותנית וקנס. בת"ד 5289-02-21 מדינת ישראל נ' והבה (29.11.21) - היחיד שנחבל היה הנאשם ברף נמוך-בינוני והחלים כמעט לחלוטין, רף הרשלנות בינוני, הנאשם נהג חדש במידה ויפסל לתקופת מינימום יחויב בהוצאת רישיון מחדש, נגזרו 45 ימי פסילה, פסילה מותנית וקנס.

בת"ד 4103-08-17 מדינת ישראל נ' אלמלח (18.3.21) - רוכב אופנוע נחבל קשה, עבר הליך שיקום נפשי ופיזי ממושך וסובל עד היום מעוויות בפניו, רף הרשלנות בינוני, האירוע חריג להתנהלות הנאשם והתסקיר המליץ על שיקום, גזר מותב זה פסילה לחצי שנה, צו של"צ בהיקף של 200 שעות, פסילה מותנית וקנס. מקרה אחרון זה שונה אף הוא שכן במקרה שלפני לא הומלץ על צו של"צ.

16. לצורך קביעת מתחם הענישה הראוי יש לבחון את חומרת העבירות, רף הרשלנות של הנאשמת בתאונה וחומרת החבלות שנגרמו בה.

17. אשר לרף הרשלנות - לנאשמת מיוחסות עבירות של נהיגה בקלות ראש וברשלנות שגרמה לחבלות של ממש, פניית פרסה אסורה, נהיגה נגד כיוון התנועה וחובתו של עובר דרך להתנהג באופן שאינו מסכן חיים. הנאשמת נהגה בכביש מהיר בקלות ראש וברשלנות וביצעה פניית פרסה מהנתיב הימני לשמאלי נגד כיוון התנועה ופגעה עם חזית רכבה ברכב שנסע בכיוון נסיעתה. בעת התאונה הראות הייתה טובה והכביש תקין ויבש. כתוצאה מנהיגתה הרשלנית של הנאשמת נחבלו חבלות של ממש הנהג המעורב, אמו שישבה לצידו והנאשמת עצמה. רף המסוכנות שנשקף מנסיעה בכביש מהיר נגד כיוון התנועה תוך ביצוע פניית פרסה ופגיעה ברכב אחר יש בהם כדי להעיד על מסוכנות גבוהה הנשקפת למשתמשי הדרך מהנהג, מסוכנות שהתממשה עם חבלתם של שלושה מעורבים בתאונה בהם הנאשמת. עם זאת לאירוע לא נלוו עבירות חמורות כגון נהיגה ללא רישיון, נהיגה בפסילה או נהיגה בשכרות.

בהינתן נסיבות האירוע והעבירות שמיוחסות לנאשמת, אני סבורה כי יש להעמיד את רף הרשלנות של הנאשמת בתאונה ברף הבינוני-עליון. אשר לרף החבלות - אם הנהג המעורב, רוזיקה דויטש - סיכום האשפוז מיום 30.4.19 (ת/10) תומך במתואר בכתב האישום. כעולה ממנו זו אושפזה עקב תאונת דרכים עם הנשמה, סבלה מחבלות, בהן חבלת ראש משמעותית, חבלה בארובת העין, שברים בצלעות, באגן ובקרסול. צוין אשפוז בטיפול נמרץ ושהנפגעת זקוקה לשיקום נוכח הירידה במצבה התפקודי. בסיכום רפואי עדכני מיום 29.7.24 (ט/2) נרשם כי הנפגעת בת 81, אלמנה ואם לארבעה, ניצולת שואה, מתגוררת בגפה ומסתייעת במטפלת צמודה מביטוח לאומי. בתאונה נחבלה קשה בראשה, נגרמו לה שברים ברגליים, בעמוד השדרה, באגן, עם אובדן הכרה. משך כחודשיים הייתה מונשמת ומורדמת. שהתה במרכז שיקומי גריאטרי בכפר סבא. בבית הולכת בקושי עם הליכון, מחוץ לבית בכסא גלגלים. סובלת מסיוטי לילה, הזיות, צועקת מתוך שינה. אירועים חוזרים של דימום מהאף. מטופלת וזקוקה לעזרה.

בנסיבות אלה אני קובעת כי החבלה שנגרמה לאם הנהג המעורב היא ברף העליון.

איתן דויטש - סיכום אשפוז (ת/11) תומך בכתב האישום וכעולה ממנו כתוצאה מהתאונה נגרמו לו שבר בצלע ובקרסול.

בהינתן האמור אני קובעת כי החבלה שנגרמה לנהג הרכב המעורב היא ברף הנמוך.

הנאשמת - מסיכום רפואי עדכני מיום 24.2.25 (טנ/1) עולה כי הנאשמת נפגעה בתאונה פגיעה רב מערכתית מורכבת כולל קרע באורטה, פגיעה בטנית כולל תלישה גל כיס מרה ושברים בגופה. ביום 20.2.23 עברה החלפה מלאה של מפרק קרסול ימין. צוין בין היתר כי זה כ-3 שבועות סובלת מכאבים בברך ימין בעיקר בזמן תנועה. מעוניינת להוציא מתכות ופרטיה יועברו לתיאום תור לניתוח.

- בסיכום רפואי מיום 6.1.25 נרשם כי נוכח מעורבות בתאונת דרכים סבלה בין היתר מפגיעות פנימיות ושברים מרובים בגפיים תחתונות, שבר באצבע 5 משמאל עם קיבוע פנימי, הייתה מאושפזת כחודשיים ברמב"ם מתוכם כשלושה שבועות בטיפול נמרץ והועברה לשיקום בבית לוינשטיין. זקוקה לעזרה קלה-בינונית בלבוש, השגחה ברחצה ועזרה בינונית רבה בפעולות הדורשות ניידות ומרכיבים פיזיים כגון בישול ניקיון. צוין טיפול המשך להפחתת כאבים בכף יד שמאל. כן הוגשו סיכום MRI קרסול מיום 13.12.23 ו-CTA בית החזה מיום 9.1.24. בסיכום ביקור מיום 2.9.24 נרשם כי סובלת מכאב על פני קשת הצלעות משמאל והדבר מחמיר בתנועה והומלץ על מרפאת כאב.
- הנאשמת העידה בבית המשפט, ציינה כי בעקבות התאונה חייה נהרסו וחלומה להיות אם נגוז. כיום היא מועמדת למספר ניתוחים בקרסול וסובלת מבעיות זיכרון בשל תופעות פוסט טראומטית מהתאונה המקשים עליה לגשת למבחני לשכת עורכי הדין. כן מסרה כי בעקבות התאונה נוטלת משככי כאבים בקביעות.
- בהינתן האמור ובהתחשב בקשת הרחבה של החבלות, אני סבורה כי יש לקבוע כי החבלה שנגרמה לנאשמת היא ברף הבינוני.
18. בהתחשב ברף הרשלנות של הנאשמת ובחבלות שנגרמו לשני המעורבים ולנאשמת, אני סבורה כי מתחם הענישה במקרה זה נע מרכיב של מאסר מותנה ועד מאסר לתקופה של שישה חודשים ופסילה שנעה בין 3 חודשים לשנתיים לצד ענישה נלווית.
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות
19. לזכות הנאשמת אזקוף הודאתה במיוחס לה בכתב האישום.
20. הנאשמת נוהגת משנת 2001 ולחובתה 5 הרשעות. קיפוח זכות השימוש בדרך משנת 2019, מהירות משנת 2014, נהיגה באור אדום משנים 2009 ו-2001 ועבירת מהירות נוספת משנת 2004.
- עברה של הנאשמת, אפוא, אינו מכביד והנאשמת לא הייתה מעורבת בתאונת דרכים טרם האירוע.
21. הנהג המעורב ואמו לא מסרו את עמדתם העונשית.
22. כתוצאה מהתאונה קבעתי כי רוזיקה דויטש נחבלה ברף העליון, איתן דויטש נחבל ברף הנמוך והנאשמת נחבלה ברף הבינוני.
23. הנאשמת טענה לעונש וציינה שהודתה בכתב האישום הגם שאינה זוכרת את התרחשות התאונה. הנאשמת ציינה כי סיימה התמחות במשפטים באישור מיוחד דרך הבית, ומעוניינת להשלים את מבחני הלשכה אך מתקשה בכך עקב בעיות זיכרון מהתאונה. הנאשמת ציינה כי במסגרת עבודתה במשטרה חונכה לערכים של צדק וביקשה כי בית המשפט התחשב במצבה ויאפשר לה להשתקם.
24. תסקיר המבחן בעניינה של הנאשמת חיובי וממליץ על אפיק של שיקום.

כעולה ממנו הנאשמת עבדה שנים ארוכות במשטרה במגוון תפקידים ומאז התאונה אינה עובדת. נוכח גיוסה למשטרה חוותה ניתוק מבני משפחתה. לדבריה, כשלוש שנים לאחר התאונה נקבעה לה דרגת נכות של 100% לצמיתות, לאחר התאונה אושפזה בבית חולים ומשם הועברה לשיקום בבית לוינשטיין וסובלת מבעיות רפואיות שונות, צלעות שנפגעו, כאבים וקשיי נשימה, בעיות זיכרון וקשיי שינה ועתידה לעבור מספר ניתוחים נוספים. לדבריה, המקרה עצר את מהלך חייה התקין. צוין כי הנאשמת מכירה בקשר שבין התנהגותה לתוצאות התאונה, בוחנת את התנהלותה באירוע באופן ביקורתי, מצרה על מעשיה ומביעה אמפתיה כלפי הנפגעים ומטיבציה לשילובה בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן. נוכח גורמי הסיכוי שנשקלו הומלץ על ענישה שיקומית שתכלול צו מבחן לשנה במסגרתו תשולב הנאשמת בקבוצה טיפולית שבאפשרותה להפחית את הסיכון להישנות עבירות.

25. באיזון בין השיקולים השונים, רף הרשלנות של הנאשמת בתאונה, אותו קבעתי ברף הבינוני-עליון, החבלות שנגרמו בתאונה לשני המעורבים ולנאשמת שנפצעה ברף הבינוני באירוע ונשאה עונשה במידת מה בדרך זו, עברה התעבורתי שאינו מכביד, לצד העובדה כי הנאשמת הודתה במיוחס לה, מצרה על מעשיה, מביעה אמפתיה כלפי הנפגעים, ומאז התאונה ועד היום חלף זמן ניכר של כשש שנים, אני סבורה שאין מקום לרכיב של מאסר בפועל ויש להסתפק ברכיב של מאסר מותנה.

בהתחשב בהמלצת תסקיר המבחן ונוכח מצבה הרפואי של הנאשמת לא מצאתי להטיל עליה צו של"צ.

לצד המאסר המותנה ונוכח החבלות שנגרמו לשני המעורבים הנוספים, תוטל על הנאשמת פסילה לתקופה של 9 חודשים שתביא לידי ביטוי את רשלנותה באירוע, את החבלות שנגרמו לשני המעורבים ואת העובדה שאף היא נפצעה בתאונה וזקוקה לרישיונה לצורך שיקומה.

לא מצאתי מקום לסיווג חלק מתקופת הפסילה לצרכי שיקום הנאשמת כעתירת הסנגור. הכלל הוא כי יש לפסול את רישיון הנהיגה של נהג המסוכן לציבור בפסילה בלתי מסווגת. סיווג פסילה יעשה רק במקרים חריגים ובאופן שיש בו כדי לשמור על אפקטיביות הפסילה ולא לרוקן אותה מתוכן ובאופן שישמר ביטחונם של המשתמשים בכביש (עפ"ת 7659-03-11 ח'ג'ר נ' מ"י (12.5.12)). במקרה שלפניי, סיווג חלק מתקופת הפסילה לצרכי שיקום ירוקן הלכה למעשה את משמעות פסילת הנאשמת. הנאשמת הייתה מעורבת בתאונת דרכים. רשלנותה נקבעה ברף הבינוני-עליון וכתוצאה מנהיגתה נחבלו קשה שלושה מעורבים בהם הנאשמת עצמה. הנאשמת הוכיחה בהתנהגותה כי לא נהגה על פי הנורמות המחייבות נהיגה זהירה ועל כן בסיווג הפסילה כמבוקש לא תהא כל משמעות לעונש הפסילה שיוטל עליה.

לצד הפסילה יוטל על הנאשמת צו מבחן לשנה במסגרתו תשולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן. כן תושת פסילה על תנאי מרתיעה, קנס ופיצוי לאם הנהג המעורב בסך 5,000 ₪.

26. לפיכך, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. צו מבחן לתקופה של שנה במסגרתו תשולב הנאשמת בתכנית טיפולית ייעודית בשירות המבחן.
 2. הנאשמת מוזהרת שאם לא תעמוד בתנאי השירות, ייאלץ בית המשפט להפקיע את צו המבחן ולגזור את דינה מחדש.
 3. אני דנה את הנאשמת ל-3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לבל תעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, או של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של חבלה של ממש.
 3. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים.
- לריצוי הפסילה הנאשמת תפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 13.7.25,

לתשומת לב הנאשמת חובה עליה להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה. יובהר כי אם הנאשמת לא תפקיד את רישיונה במועד מחד עלוהל להיחשב כפסולה ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

4. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים לבל תעבור עבירה בה הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

5. אני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 1,500 ₪. הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום מהיום. ניתן לשלם את הקנס באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il, (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט), או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *052-*****, או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

6. פיצוי לנפגעת רוזיקה דויטש בסך 5,000 ₪. הנאשמת תפקיד במזכירות בית המשפט את סכום הפיצוי בסך 5,000 ₪ במזומן, לטובת הנפגעת, עד יום 21.7.25. המאשימה תעביר היום למזכירות בית המשפט טופס פרטי הנפגעת, לצורך ביצוע ההפקדה. העתק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום. ניתנה היום, כ"ג ניסן תשפ"ה, 21 אפריל 2025, במעמד הצדדים.